

РЕШЕНИЕ

№ 1105

гр. Пловдив, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Костадин Б. Иванов

при участието на секретаря Марина Ив. Кондарева
като разгледа докладваното от Костадин Б. Иванов Гражданско дело №
20225330108945 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по иск с правна квалификация
чл. 422 ГПК вр. чл. 109, ал. 1, изр. последно ЗЗО и чл. 52, ал. 2 ЗЗО.

Съдът е сезиран с искова молба от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ЕИК
115576405, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул. „Пещерско
шосе“ № 66, представлявано от *** ** К. Д., срещу С. Д. Ф., ЕГН
*****, с адрес гр. П., ул. „***“ № *, ет. *, ап. **, с искане да бъде
признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 121,40 лв.,
представляваща стойността на предоставената медицинска помощ и услуги
по време на болничния му престой на дата *** г., ведно със законната лихва
от датата на депозиране на заявлението в съда – 25.02.2022 г., до
окончателното изплащане на вземането, дължими по Заповед № *** г. за
изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по гр.д. № *** г.
по описа на Районен съд Пловдив, ** гр.с.

В исковата молба се твърди, че на дата *** г. ответникът постъпил по
спешност в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр. Пловдив след *** и последвала
загуба на съзнание. Тъй като спешното състояние не могло да бъде
преодоляно в спешен кабинет, пациентът бил насочен към Клиника по
клинична токсикология при УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД гр. Пловдив и бил
хоспитализиран в клиниката на същата дата. Няколко часа по-късно
ответникът бил дехоспитализиран по негово настояване, за което подписал
декларация за отказ от лечение. Ответникът бил приет по Клинична пътека №
* „***“, като при постъпването му била съставена История на заболяването с

№ *** г. с приложена към нея епикриза и медицинска документация и опис на извършени медицински дейности. Твърди се, че към датата на постъпване в лечебното заведение и в периода на болничното му лечение ответникът бил неосигурен по смисъла на ЗЗО, като не бил възстановил правата си на здравноосигурено лице до изписването си от болницата. Поради това ищецът счита, че на основание чл. 109, ал. 1 ЗЗО ответникът следва да заплати стойността на оказаната му медицинска помощ по клиничната пътека в размер на 121,40 лв., съгласно действащия към датата на хоспитализацията ценоразпис на лечебното заведение и включващ лабораторни изследвания и консултативен преглед от специалист - 2 броя. В тази насока била и разпоредбата на чл. 52 ЗЗО. Ответникът не бил възстановил здравноосигурителните си права до изписването и не бил заплатил дължимите суми, въпреки изпратената му покана, поради което за събирането им ищецът депозирал заявление по чл. 410 ГПК. Въз основа на същото била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. №*** г. по описа на Районен съд Пловдив, ** гр.с. Последното обосновавало правния интерес от водене на настоящото дело. По изложените съображения се иска уважаване на предявения иск и присъждане на сторените разноски в заповедното и исковото производство.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника С. Д. Ф., чрез*** **. И. С., с който се оспорва иска като неоснователен и недоказан. Оспорва се изложената в исквата молба фактическа обстановка и в частност, че ответникът е бил здравнонеосигурен и че се е ползвал от описаните от ищеца медицински услуги. Развиват се съображения, че поради наличието на спешно състояние на ответника, последният не дължал заплащане на оказаната му медицинска помощ, а стойността на същата на основание чл. 82, ал. 5 от Закона за здравето се заплащала от държавния или общинския бюджет, което изключвало отговорността на ответника. По изложените съображения моли за отхвърляне на иска.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на предявените искове:

Видно от приложеното ч.гр.д. № *** по описа за *** г. на Районен съд Пловдив, ** гр.с., образувано по депозирано от УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, за сумите, предмет на настоящото дело е издадена Заповед № *** от *** г. Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47 ГПК, поради което е указано на заявителя да предяви иск за установяване на вземанията си по чл.422, ал.1 ГПК. В законовия едномесечен срок е предявен настоящият иск. Налице е пълен идентитет между претенциите, за които е издадена заповедта за изпълнение, и тези, предмет на производството по делото. Затова предявения иск е допустим.

По основателността на предявените искове:

За основателността на заявения исква претенция ищецът при условията на пълно и главно доказване следваше да установи следни факти и обстоятелства: постъпване на пациента по спешност в лечебното заведение, необходимост от хоспитализация – наличие на състояние, което налага болнично лечение по съответната клинична пътека, оказване на медицинска помощ и услуги чрез осъществяване на посочените в исковата молба изследвания и манипулации, обстоятелството, че към момента на приемането му и до изписването му от болницата ответникът е била с прекъснати здравноосигурителни права, респ. не е бил осигурен по смисъла на ЗЗО. Ищецът следваше да докаже и размера на исковата си претенция чрез установяване стойността на твърдените за осъществени манипулации по действащия за този период ценоразпис на лечебното заведение, а ответникът при установяване на горните обстоятелства – да докаже, че е платил претендираната сума.

От представената медицинска документация (вкл. История на заболяването №*** г., и представените с исковата молба Лист за преглед на пациент от *** г. /л.4/, Направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури от същата дата /л.5/ и декларации за информирано съгласие – л.8-9), се установява по безспорен начин, че ответникът е постъпил на дата *** г. по спешност при лечебното заведение – ищец по делото, поради наличие на спешно състояние, настъпило в резултат на ****, като ответникът е бил неконтактен и ***. От същите документи, в частност лист за преглед на пациент, се установява и че състоянието на ответника е налагало хоспитализацията му в болничното заведение по посочената в исковата молба клинична пътека № *** „****“.

Видно от наличната по делото епикриза /л.14/, ответникът, като пациент на болничното заведение, е получил медицинска помощ и спешното му състояние е било преодоляно след проведено спешно лечение. Въпросното писмено доказателство, като официалният свидетелстващ документ има обвързваща формална доказателствена сила /вж. Решение № 250/21.11.2012 г. по гр. д. № 1504/2011 г. на III г.о. на ВКС/ и задължава съда да приеме, че фактите, предмет на удостоверителното изявление на органа, издал документа, са се осъществили така както се твърди в документа - чл. 179, ал. 1 ГПК.

Спорно между страните в случая е кому тежи задължението за заплащане на оказаната медицинска помощ.

Поради това следва да се посочи, че кръгът на лицата, които са задължително осигурени в НЗОК, е определен в чл. 33 ЗЗО. В разпоредбата на чл. 52, ал. 2 ЗЗО е посочено, че неосигурените лица заплащат оказаната им медицинска помощ по цени, определени от лечебните заведения, с изключение на предоставяните медицински и други услуги по чл. 83 ЗЗ. В чл. 83, ал. 1, т. 1 ЗЗ е предвидено, че извън обхвата на задължителното здравно осигуряване на българските граждани се предоставят медицински услуги, които са свързани с медицинска помощ при спешни състояния. Съгласно чл. 5, ал. 1, т. 2 ЗЗ Министърът на здравеопазването ръководи националната

система за здравеопазване и осъществява контрол върху дейностите по осъществяване на спешна медицинска помощ. В тази насока е приета Наредба № 25 от 4.11.1999 г. за оказване на спешна медицинска помощ. Съгласно чл. 7 от Наредбата разходите по оказване на спешна медицинска помощ до хоспитализиране на пациента се поемат от държавата. Т.е. след хоспитализацията на неосигурените пациенти, разходите по лечението на тези пациенти са за тяхна сметка.

Установи се по делото, че към процесната дата ***г. ответникът Ф. е бил здравнонеосигурен, което се доказва от приложената по делото справка от НАП (л.75). Следователно същият, с оглед на цитираната по-горе нормативна уредба, дължи заплащане на оказаната му медицинска помощ и лечение след хоспитализацията му. Пак съобразно същите разпоредби, той не дължи заплащане на суми за спешна болнична помощ и извършените във връзка с нея изследвания и манипулация.

В тази връзка от приетия по делото Лист за преглед на пациент от *** г. /л.4/ се установява, че ответникът С. Ф. е постъпил в спешен кабинет на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД на дата *** г. в *** часа, като е приет от ****. Ответникът е напуснал спешния кабинет с предложение за хоспитализация от страна на ***в *** часа. Видно от съдържанието на Сметка на пациента /л.16/ за стойността на оказаните медицински услуги, ищцовото дружество претендира сумата от 80 лв. за два прегледа от специалист и общо 41,40 лв. за лабораторни изследвания – ПКК, глюкоза, креатин, урея, калий, натрий, хлор, протомбиново време и активно парциално тромбoplastиново време. От представените с молба от *** г. /л. 61/ писмени доказателства – резултати от лабораторни изследвания и приложимия към процесни период ценоразпис на ищцовото лечебно заведение за платените медицински услуги, одобрен със заповед на ИД на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, се установява, че изследванията се действително проведени, както и че сумите за тях и за извършените два прегледа от специалист са коректно остойностени.

Необходимо е обаче да се отбележи, че лабораторните изследвания, за който се претендира сумата от 41,40 лв., са назначени от ***, видно от съдържанието на представените резултати от изследванията. Следователно същите са направени преди пациентът да е хоспитализиран, тъй като след неговата хоспитализация негов лекуващ лекар е ***, което е видно от направлението за хоспитализация и историята на заболяването. Поради това и на основание чл. 83, ал. 1, т. 1 ЗЗ вр. чл. 7 от Наредба № 25 от 4.11.1999 г. за оказване на спешна медицинска помощ, ответникът С. Ф. не дължи заплащане на стойността за тези изследвания, тъй като те са били извършени още при оказването му на спешна медицинска помощ и преди неговата хоспитализация на дата *** г. в *** часа.

Видно от представената в пълен обем История на заболяването *** г., част от която с исковата молба, а друга част с молбата от *** г., след като е бил хоспитализиран в Клиника по клинична токсикология при УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, спрямо ответника Ф. е предприето терапевтично лечение и спешното му състояние е било овладяно и стабилизирано.

Включително са му извършени и два прегледа от лекуващия лекар ***, стойността за които, съобразно представения ценоразпис, подлежи на заплащане именно от ответника. Това е така, защото лечението на пациента след хоспитализацията му, както се посочи по-горе, не попада в обхвата на спешната помощ и не се заплаща от публичния бюджет, а е за сметка на пациента, ако не е здравно осигурен, или от НЗОК при здравноосигурените лица.

Няма данни на ответника Ф. да са оказвани други медицински услуги, предвид че още същата вечер на 17.06.2020 г., той е напуснал самоволно лечебното заведение, за което е подписал декларация за отказ от лечение /л.7/.

При това положение и доколкото ответникът не доказва плащане на оказаната му медицинска помощ – извършени два броя прегледи, а е бил здравнонеосигурен, той следва да плати стойността на прегледите, на основание чл. 109, ал. 1, изр. 2-ро ЗЗО, която е определена от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД на база приложимия ценоразпис на лечебното заведение, а именно общо 80 лв. За тази сума искът се явява доказан по основание и размер и като такъв ще се уважи. За разликата до пълния претендиран размер от 121,40 лв., явяваща се стойността на извършените лабораторни изследвания – ПКК, глюкоза, креатин, урея, калий, натрий, хлор, протомбиново време и активно парциално тромбoplastиново време, в общ размер от 41,40 лв., искът ще се отхвърли.

Като законна последица от частичното уважаване на иска, ще се присъди и законната лихва върху главницата от датата на депозиране на заявлението в съда.

Относно разноските:

При настоящия изход на спора право на разноски има ищецът по силата на чл.78, ал.1 ГПК, съразмерно на уважената част от иска и съобразно представения списък. В полза на същия ще се присъдят сторените разноски пред първата инстанция, а именно общо 217,14 лв. съдебно-деловодни разноски, от които 16,48 лв. за държавна такса, 3,29 лв. за съдебно удостоверение и 197,37 лв. депозит за особен представител, както и сумата от 164,47 лв. разноски за адвокатско възнаграждение. Следва да се присъдят и дължимите разноски в заповедното производство в размер на 16,48 лв. за държавна такса, доколкото на основание т.12 от ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС за тях съдът дължи изрично произнасяне с осъдителен диспозитив.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че С. Д. Ф., ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „***“ № **, ет. *, ап. **, **дължи на** УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ЕИК 115576405, със седалище и адрес на

управление гр. Пловдив, бул. „Пещерско шосе“ № 66, представлявано от *** К. Д., сумата от **80 лева** (осемдесет лева), представляваща стойността на предоставената медицинска помощ и услуги по време на болничния му престой на дата *** г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението в съда – *** г., до окончателното изплащане на вземането, дължими по Заповед № *** г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по гр.д. №*** г. по описа на Районен съд Пловдив, ** гр.с., **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска като неоснователен за **разликата от присъдените 80 лева** (осемдесет лева) **до пълния претендиран размер от 121,40 лева** (сто двадесет и един лева и 40 ст.).

ОСЪЖДА С. Д. Ф., ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „***“ № **, ет. *, ап. **, да **заплати** на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ЕИК 115576405, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул. „Пещерско шосе“ № 66, представлявано от *** К. Д., сумата от **общо 217,14 лева** (двеста и седемнадесет лева и 14 ст.) съдебно-деловодни разноски пред първата инстанция и сумата от **164,47 лева** (сто шестдесет и четири лева и 47 ст.) за адвокатско възнаграждение, както и сумата от **16,48 лева** (шестнадесет лева и 48 ст.) – разноски в заповедното производство, сторени по ч.гр.д. № *** г. по описа на Районен съд Пловдив, *** гр.с.

Решението може да бъде обжалвано от страните в двуседмичен срок от съобщаването му с въззивна жалба пред Окръжен съд Пловдив.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____